

Menneskealder arbejdet denne Sag op, og det fortjener Tak og Ære for, hvad det har gjort paa dette Omraade som paa saa mange andre. Vi maa nu se, hvor langt vi kunne komme frem med vore Overvejelser, naar vi ikke faa den Haandsrækning fra Hedeselskabet, som jeg til en vis Grad havde ventet. Der har ikke her været Tale om de andre Bevillinger under Hedeselskabet, og jeg skal derfor ikke paa dette sene Tidspunkt standse ved dem.

Det næste, vi da støde paa, er, hvad man populært kalder Husmandsbevillinger, det vil sige Bevillinger til Præmiering af Husmandsbrug og til Rejseunderstøttelser til Husmænd. Der er stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at indføre en Anmærkning, hvorefter Landbrugsministeren bemyndiges til det, som det høje Ting og det hele Land vide, at jeg har i Sinde at gøre. Jeg trænger altsaa ikke til nogen Bemyndigelse i saa Henseende. Vi drøftede det frem og tilbage i Fjor, og Tinget forkastede et malplaceret Forsøg paa at paatvinge mig Anmærkningen. Det gjorde Tinget i Fjor, og det vil sikkert ogsaa gøre det i Aar. Hvad der derimod giver mig Anledning til at dvæle en Smule ved denne Ændring, er, at jeg ser vel dette Ændringsforslag i Ændringsforslagslisten, men ikke i Betænkningen, og jeg har ikke hørt det omtale i Finansudvalget ved Konferencen. Det forekommer mig at være en noget aparte Forretningsgang at stille et Ændringsforslag om en Anmærkning af en saa principiel Natur, at give Frihed med Hensyn til Administrationen af en saadan Bevilling; det er en Forretningsgang, der neppe nogen Sinde har været anvendt. Der har altid fra Bevillingsmyndighedernes Side været bestemt et vist Forhold, som ikke maatte forrykkes, mellem Rejsepengene og Præmiepengene, og hvorfor skal det nu absolut i Aaret 1912 være godt Latin at fravige denne Regel, som Rigsdag og Ministerium hidtil have fulgt? Forslag om en Anmærkning paa Finansloven, hvorved denne Forandring gøres, fremtræder paa Finansudvalgets Ændringsforslagsliste, men er ikke berørt i Betænkningen og har som sagt ikke været omtalt for mig i Finansudvalget. Der er vel faldet en Ytring om, at det kunde være et Gode og en Fordel, om Husmandsorganisationerne kunde fordele

disse Penge, som de fandt for godt. Jeg har udtalt mig derimod og sagt: Lad os blot se Tiden an, jeg er ikke saa sikker paa, at Rejserne i alle Maader ere inde i et saa godt Spor, at der ikke kunde være Anledning til at se Tiden an, men jeg har ikke i Finansudvalget faaet tilkendegivet det aller ringeste om, at man agtede at stille Forslag om en Anmærkning, hvorved man vilde paatvinge mig en Bemyndigelse, som jeg ikke ønsker at modtage gennem en Anmærkning, som gaar ud paa at forrykke et Forhold, som alle Dage, saa længe denne Bevilling har staaet paa Finansloven, har været urokket. Jeg siger, at det er en underlig Forretningsgang. Det ærede Medlem (K. M. Klausen), som stiller Forslag eller rettere sagt ikke stiller Forslag angaaende Bommene, men kommer her ved 2den Behandling Aar efter Aar, traditionelt, stereotypt med sit Forlangende om Samraad angaaende Bomtraderne i Dyrehaven i Stedet for at komme med et Forslag, saa at vi en Gang kunde faa en Afstemning og en Afgørelse deraf, han er altsaa ellers ikke saa bange for at stille Forslag, viser det sig; han stiller Forslag om enhver Sag, men her har han ikke en Gang gidet omtale Sagen i Betænkningen, man skal læse det i Ændringsforslagslisten, og han har ikke gidet tale med Ministeren derom, da denne var kaldt til Samraad med Finansudvalget. Det er en Selvfølge, at jeg maa modsætte mig dette Ændringsforslag baade af formelle og af reelle Grunde.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) var inde paa det samme. De Herrer have en vis Lyst til — det er en gammel Svaghed hos dem — at lave saadan lidt Husmandsfest, hver Gang vi strejfe disse Bevillinger. Det havde vi i Fjor og i Forfjor, og det have vi haft en lang Aarrække. De Herrer Hensigt i saa Henseende er der ingen, der misforstaar. Det bliver klarere og klarere ude i Husmandsorganisationerne, hvad det drejer sig om. Det ærede Medlem fra Ringsted har sikkert Ret i, at Husmandsorganisationerne staa bedre nu, end de nogen Sinde have staaet. Det er rigtigt, for de ere mere og mere ved at frigøre sig for denne politiske Indfangningshistorie, som de Herrer ere saa stærkt inde paa. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M.